

repræsenterede. Der vilde da altsaa være enten at indhente Meninger fra flere Organer eller at søge tilvejebragt et Fællesorgan. Det er dette, som Landbrugsudvalget endnu lovmæssigt er, og som det lovmæssigt vil blive, hvis Rigsdagen fremdeles fastholder, at der som raadgivende Myndighed i disse Spørgsmaal skal for Indenrigsministeriet være til Raadighed et Udvalg, sammensat af Repræsentanter for Landboforeningerne og for Husmandsforeningerne. Nu foreligger der fra Landbrugsudvalgets Landboforeningsmedlemmer en i Gaar oplæst Skrivelse. Naar det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) sammenligner den Meddelelse, der indholdes deri, med den tidligere Sprængning af Landbrugsraadet, overser det ærede Medlem, at Landbrugsraadet var en frivillig Sammenslutning, medens Landbrugsudvalget er et lovligt Organ, om hvilket der i dette Øjeblik forhandles i den danske Rigsdag, hvis Eksistens er fastslaaet i Loven, og hvis Eksistens ønskes forlænget ved det foreliggende Forslag.

Den Trusel, der indeholdes i den Skrivelse, som det ærede Medlem fra Sæby har undertegnet, har jeg omtalt i Gaar; og efter at det ærede Medlem her i Dag paa saa udæskende Maade har ført dette Forslag videre frem, skal jeg sige endnu et Par Ord om, hvad denne Trusel indeholder. Jeg har sagt, at Landbrugsudvalget er et Raad ganske som andre gennem Foreninger udpegede Medlemmer valgte i Henhold til Lov for at være til Raadighed for Statsadministrationen. Jeg tager et andet Nævn, jeg tager Fragtnævnet. Hvad vilde denne høje Rigsdag sige, hvis der fra Fragtnævnet en Dag forelaa en Skrivelse til Handelsministeren, hvori de erklærede, at hvis de ikke fik deres Villie med Hensyn til et bestemt Punkt i de Lovordninger, som foreligger her, agtede de fra den og den Dag at nedlægge deres Arbejde? Jeg antager, at Landbrugets Repræsentanter dog vilde forstaa, hvad det var for en Obstruktion, der saaledes forsøgte. Saadant foreligger ikke, og jeg har ikke den fjerneste Grund til at tro — tværtimod, efter hvad der er sagt mig om de Forhandlinger, som for Øjeblikket føres —, at Skibsfartens Mænd kunde tænke sig at stille sig saaledes. Men jeg skal tage et andet Eksempel. Hvad vilde den høje Rigsdag sige, hvis vi under Forhandlingerne om Arbejdsløshedskasseloven havde modtaget en Henvendelse fra Arbejdsløshedskassenævnet af Arbejdsløshedskasserne udpegede Medlemmer, hvori de

sagde, at da det Forslag, som Regeringen har fremsat, ikke falder sammen med den Indstilling, de har afgivet, vil de nægte deres Medvirken til Administrationen af den Arbejdsløshedskasselov? Saa trivler jeg ikke om, at alle konservativt tænkende Medlemmer af dette Ting vilde erklære dette for at være et Vidnesbyrd om den sørgelige Opløsning, der var i Arbejdsverdenen, og om syndikalistiske Metoders Indtrængen i denne. Eller hvis Tjenestemændenes Organisationer i disse Dage kommer til Rigsdagen og siger, at saafremt ikke de Love, som Rigsdagen behandler, bliver saadan, som Tjenestemændene i alle og enhver Henseende ønsker, agter de ikke at opfylde deres Pligter efter Loven. Det er det, som Landboforeningernes Mænd har gjort, hvis denne Skrivelse er at forstaa som en Skrivelse fra Landboforeningerne. Men det er, fordi jeg ikke vil tro, at Landboforeningerne gaar ind i en saadan Aktion, som vil betyde Opmfordring og Opmuntring til ethvert Forsøg, der gøres her fra den ene eller den anden Organisation, paa at gennemtvinge sin Villie, at jeg siger: Denne Skrivelse kan ikke være sendt af Landboforeningerne, det maa være en Skrivelse fra 5 Mænd om, at de ikke ønsker at deltage i dette Arbejde, og saa siger jeg: Saa er denne Skrivelse fejl adresseret, saa burde den være rettet ikke til Indenrigsministeren, men til Landboforeningerne, som, hvis Loven siger det — det forudsætter jeg —, vil være rede til at udpege andre Mænd i deres Sted, og saa vil Samfundet efter den Holdning, disse Mænd igennem denne Skrivelse har taget, ikke være daarlig tjente med at faa andre Mænd udpeget til dette Hverv.

Det ærede Medlem kom derefter til sit Forslag fra i Fjor om Grundlaget for en Kornligning. Han fremhævede, at det nuværende Grundlag var daarligt, og at det af ham udarbejdede, af Landboforeningerne fremsatte Grundlag var bedre. Jeg minder om, at der her paa Rigsdagen angaaende Kornloven førtes en fuldkommen fri Diskussion om, hvorvidt man skulde fastsætte Kornligningen paa Grundlag af Jordværdien eller paa Grundlag af Foldudbyttet, som det ærede Medlem havde foreslaet. Det ærede Medlem kom til at staa alene i sin Kamp for det af Landboforeningerne fremsatte Forslag, fordi dette Forslag ogsaa indenfor hans eget Parti — jeg minder ikke mindst om, hvad den ærede Ordfører (Ole Hansen) i Landstinget, en tidligere Landbrugsminister, sagde herom — blev gennemkritiseret. Det ærede